

ת"פ 22247/11/20 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו אלהווא, השאם בשיתי, מאלכ אבו סנינה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22247-11-20 מדינת ישראל נ' אבו
אלהווא (עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אחמד אבו אלהווא

2. השאם בשיתי

3. מאלכ אבו סנינה (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד נהורא לוי

ב"כ הנאשם: עו"ד מוחמד מחמוד ועו"ד היבא קדומי

גזר דין לנאשם 1

כללי

1. הנאשם 1 (להלן גם: "**הנאשם**") הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן הכולל שלושה אישומים, ששניים מהם בלבד מתייחסים אליו, בשתי עבירות מעשה פזיזות ורשלנות, עבירת התפרעות ועבירת ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

ביום 4.3.20 קשר הנאשם קשר עם ה"ח לירות זיקוקים לעבר בית מגורים שבו מתגוררות משפחות יהודיות, המכונה "בית החושן" בשכונת א-טור. סמוך לשעה 20:00 הגיע הנאשם יחד עם ה"ח לאזור הבית וביקש מה"ח לתצפת ולהתריע במידה וכח משטרתי יגיע למקום. הנאשם ירה זיקוקים לעבר הבית ופגע בו. בשל כך הורשע הנאשם בעבירת מעשה פזיזות ורשלנות שיוחסה לו באישום הראשון.

ביום 9.10.20 קשרו הנאשמים 1 ו-2 קשר להשתתף בעימותים שתוכננו להתקיים בשכונת אדהרה בעיסאווייה לזכרו של המחבל מוסבא אבו סביח. לצורך מימוש הקשר הסיע הנאשם 1 את הנאשם 2, ושניים נוספים, עומר אבו אלהווא ומוחמד נג'יב לשכונת עיסאווייה. באותו היום, סמוך לשעה 22:00 אירעה בשכונה התפרעות שבה השתתפו עשרות מתפרעים, חלקם רעולים פנים, שירו זיקוקים וידו אבנים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון. הנאשמים 1 ו-2 נטלו חלק בהתפרעות בכך שירו זיקוקים מכוורת זיקוקים לעבר אנשי כוחות הביטחון ממרחק של 30 עד 50 מטרים, כששניהם רעולי פנים. הנאשם 3 נטל אף הוא חלק בהתפרעות בכך שירה

זיקוקים מכוררת זיקוקים לעבר אנשי כוחות הביטחון ממרחק של 30 עד 50 מטרים. בשל כך הורשע הנאשם 1 בעבירות השתתפות בהתפרעות, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ומעשה פזיזות ורשלנות שיוחסו לו באישום השלישי.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני שלפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. תסקיר שירות מבחן שהוגש בעניינו של הנאשם 1 ביום 17.3.21 מלמד כי הוא בן 20, רווק, טרם מעצרו התגורר עם משפחתו בירושלים ועבד כטבח. הנאשם תיאר ילדות מורכבת המאופיינת בחוויות קשות על רקע תנאים סוציאלקונומיים ירודים. הנאשם מיעט להגיע למסגרות החינוך ונשר לאחר שמונה שנות לימוד כדי לסייע בפרנסת המשפחה שהיא ברוכת ילדים, שני ההורים בה אינם עובדים והמצב הכלכלי קשה. הנאשם הוא הבן הבכור במשפחתו, וככזה חש תחושת אחריות משפחתית, שלא תאמה את גילו ואת מצבו הרגשי. עד למעצרו היה הנאשם המפרנס העיקרי בבית יחד עם אח נוסף. יתר בני המשפחה אינם מעורבים בפלילים.

לנאשם הרשעה קודמת בעבירת ניסיון תקיפת שוטר ושימוש פחזני בחומר דליק, בגינה ריצה בגיל 17 עשרה חודשי מאסר. בפני שירות המבחן הודה הנאשם בביצוע העבירות שעליהן נותן את הדין כעת, ביטא חרטה מילולית על התנהלותו ואמר כי הוא מעוניין לנהל אורח חיים תקין. הנאשם שלל מעורבות בארגונים בעלי אופי אידיאולוגי, ותיאר כי לאורך ילדותו חווה התנהגות כוחנית ופוגענית מצד כוחות הביטחון ומתוך כך צבר כעסים ותסכול שבאו לידי ביטוי בעבירות. שירות המבחן התרשם כי התייחסותו של הנאשם הייתה קונקרטי ודלה, והוא התקשה לשתף באופן כנה במניעיו.

שירות המבחן ציין את גילו הצעיר של הנאשם, את הרצון המילולי שהביע לנהל אורח חיים תקין, את תפקודו התקין בעבודה והרצון שהביע לשוב לשוק העבודה. כן צוין עברו הפלילי בעבירות דומות והתרשמות כי לנאשם קושי במתן אמון בגורמי סמכות. שירות המבחן התרשם כי תסכול מצטבר וכעס על כוחות הביטחון, תמיכה משפחתית רופפת וליקוי בתנאים בהם גדל הנאשם לא אפשרו לו לרכוש כלים להתמודדות אדפטיבית עם מציאות חייו. עם זאת, לנוכח חומרת העבירות והתייחסותו של הנאשם אליהן, לא הובאה המלצה טיפולית, אך הומלץ כי בגזירת הדין יישקלו גילו הצעיר של הנאשם, מצבו הכלכלי, מצבו המשפחתי ותקופת מעצרו.

4. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מהאישומים. ביחס לאישום הראשון ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שבין עשרה לעשרים וחמישה חודשי מאסר בפועל, וביחס לאישום השלישי ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין שנים-עשר לשלושים חודשי מאסר בפועל. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונשים המצויים בחלקם האמצעי-עליון של כל אחד מהמתחמים, ולגזור עליו בגין שני האישומים שלוש שנות מאסר בפועל, להפעיל במצטבר עונש מאסר מותנה שעומד לחובתו וכן לגזור עליו מאסר מותנה וקנס. המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות, את הסכנות שיצרו, את המניע האידיאולוגי המאפיין, בדרך כלל, עבירות מסוג זה, את שכיחותן של העבירות והצורך להרתיע, וציינה את העונשים שהוטלו על המעורבים האחרים, תוך שהשוותה בין חלקו של הנאשם בעבירות לחלקם של האחרים.

5. ב"כ הנאשם הדגיש את הודאתו של הנאשם, את העובדה שמעשיו לא גרמו נזק, ואת הנסיבות המשפחתיות הקשות שלו. ב"כ הנאשם התייחס אף הוא לעונשים שהוטלו אחרים וטען כי השוואה בין חלקו של הנאשם לחלקם של האחרים, מובילה למסקנה כי העונש שיש לגזור על הנאשם צריך להיות קל במידה רבה מזה שעתרה לו המאשימה. ב"כ הנאשם ביקש להתייחס לשני האישומים כאל אירוע אחד ולקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד שנע בין עשרה לעשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל, וביקש לגזור על הנאשם עונש כולל של ארבעה-עשר חודשי מאסר בפועל, ולהפעיל את העונש המותנה באופן חלקי בחופף לעונש שייגזר, כך שבסך הכל ייגזרו על הנאשם שבעה-עשר חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם חתם טיעונו בבקשה לתת לנאשם תקווה כלשהי שתאפשר לו לחזור לשגרת חיים תקינה לאחר שיסיים לרצות את עונשו.

מתחם העונש ההולם

6. הגם שהעבירות שבביצוען הורשע הנאשם באישום הראשון ובאישום השלישי דומות במהותן, פוגעות בערכים מוגנים דומים ובוצעו על אותו הרקע, מדובר בשני אירועים שונים, שקורבנותיהם המיועדים שונים ואשר אירעו בפער של כשבעה חודשים זה מזה. לפיכך, יש להתייחס אל כל אחד מאישומים כאל אירוע נפרד לצורך קביעת מתחמי העונש ההולמים.

7. הערכים המוגנים באמצעות עבירת מעשה פזיזות ורשלנות הם שמירה על שלמות הגוף והביטחון האישי של אדם. עבירות ההתפרעות ותקיפת שוטר על צורותיה השונות נועדו להגן על הסדר הציבורי, שלטון החוק ועל אפשרותם של גורמי האכיפה לבצע את תפקידם בשירות הציבור ללא פגע.

8. העבירות שביצע הנאשם מבוצעות, ככלל, מתוך מניע אידיאולוגי, וניתן לומר כי מדובר בעבירות נפוצות, הן פוגעות במרקם החיים התקין של כלל האוכלוסייה ושכיחותן מחייבת שקילת שיקולי הרתעה כללית.

האישום הראשון

9. המעשים באירוע נושא האישום הראשון תוכננו מראש, בוצעו בצוותא עם אחר שהנאשם היה מבוגר ממנו, והצריכו הצטיידות בזיקוקים שהנאשם ירה לעבר הבית. מתוך תיאור האירוע בכתב האישום עולה כי חלקו של הנאשם היה מרכזי, והוא שקבע את חלוקת התפקידים בינו לבין ה"ח.

10. חלקו של הנאשם במעשה העבירה, ירי הזיקוקים בפועל לעבר הבית, היה גדול מחלקו של ה"ח, אשר שימש כתצפיתן. על ה"ח, צעיר שביצע את העבירה ימים ספורים לפני שמלאו לו 18 כשלחובתו עמדו שלוש הרשעות קודמות בעבירות בעלות אופי דומה, ואשר נשפט כקטין, נגזרו שבעה חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

11. הסכנה במעשיו של הנאשם רבה, והם היו עלולים להוביל, חלילה, להצתת הבית שלעברו נורו הזיקוקים ואף לגרום לפגיעות בגוף ובנפש. למרבה המזל הסכנה לא התממשה ולא נגרם נזק, ואף לא הובאו ראיות לכך שבאותה עת מי מבני הבית היה בתוכו.

12. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם באירוע נושא האישום הראשון הוא בין שמונה לשמונה-עשר חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה.

האישום השלישי

13. גם העבירות נושא האישום השלישי תוכננו מראש על ידי הנאשם והאחרים ובוצעו בצוותא. גם כאן חלקו של הנאשם היה מרכזי והוא זה שהוביל את חבריו למקום האירוע, ואף נטל חלק פעיל בהתפרעות כשירה זיקוקים לעבר כוחות הביטחון.

14. ירי זיקוקים לעבר אדם יכול לגרום לפגיעה חמורה בגוף, ואולם יש לתת את הדעת גם לעובדה כי הזיקוקים נורו ממרחק רב של עשרות מטרים, עובדה המצמצמת את מידת הסכנה הנשקפת מן המעשים.

15. אירוע ההתפרעות שבו נטל הנאשם חלק היה אירוע רב משתתפים שגם האחרים שהשתתפו בו ביצעו מעשים חמורים ומסוכנים כגון ידוי אבנים ובקבוקי תבערה לעבר השוטרים. בשל האפקט הסינרגטי שיש להשתתפות באירועים אלה, יש מקום להתייחס, בקביעת מתחם העונש ההולם, לא רק למעשיו של הנאשם עצמו, אלא גם לסכנה שנשקפה כתוצאה ממעשיהם של יתר המשתתפים בהתפרעות.

16. על הנאשם 2, צעיר כבן 20 בעל הרשעה קודמת אחת בעבירה דומה, שחלקו באירוע היה דומה לזה של הנאשם 1 נגזרו בהתאם להסדר טיעון שנערך בין הצדדים, שנים -עשר חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

על הנאשם 3, צעיר כבן 21 נטול הרשעות קודמות, שחלקו באירוע היה דומה לזה של הנאשם 1, אשר הורשע בנוסף גם במספר עבירות הפרת הוראה חוקית שיוחסו לו באישום השני וצירף תיק נוסף והורשע במסגרתו בעבירת קשירת קשר לפשע של רכישת וירי זיקוקים, נגזרו, בהתאם להסדר טיעון שנערך בין הצדדים ארבעה-עשר חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

בעניינו של עומר אבואלהווא, שהורשע באותן עבירות שבגינן הורשע הנאשם, ואשר חלקו היה בירי שני זיקוקים במהלך האירוע, הציגו הצדדים הסדר טיעון שבו עתרו במשותף לעונש של שנים -עשר חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה (ת"פ (שלום י-ם) 69453-12-20).

בעניינו של מוחמד נגיב, שהורשע באותן עבירות שבגינן הורשע הנאשם, ואשר חלקו היה דומה לחלקו של הנאשם, הציגו הצדדים הסדר טיעון שבו עתרו במשותף לעונש של שמונה-עשר חודשי מאסר בפועל, הכוללים בתוכם הפעלת עונש מאסר מותנה, וכן מאסר מותנה (ת"פ (שלום י-ם) 65220-11-20).

17. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את האירוע נושא האישום השלישי הוא בין עשרה לעשרים חודשי מאסר

בפועל, לצד מאסר מותנה.

העונש המתאים לנאשם

18. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו שהיה בה כדי לחסוך זמן שיפוטי ולקצר את משפטו.

19. לנאשם הרשעה קודמת אחת בעבירות דומות, שבגינה נגזרו עליו עשרה חודשי מאסר בפועל, ושישה חודשי מאסר על תנאי שהוא בר הפעלה כעת. כישלון ההרתעה של ענישה קודמת ושל מאסר מותנה שעמד לחובתו של הנאשם, מחייבים מתן משקל ממשי לשיקולי הגנה על הציבור והרתעה אישית. משקלם של שיקולים אלה מתחזק לנוכח העובדה כי הנאשם לא נטל ולא צפוי ליטול חלק בשום טיפול, כפי שעולה מתוך תסקיר שירות המבחן, ולנוכח העובדה שרגשות הזעם והתסכול שהביע כלפי כוחות הביטחון עודם אצורים אצלו, ומקימים סכנה לחזרה על המעשים.

20. עם זאת, נתתי דעתי לגילו הצעיר של הנאשם, לנסיבות חייו המורכבות שעמן נאלץ להתמודד מגיל צעיר ולהעדרם של גורמי תמיכה והכוונה ממשיים בסביבתו הקרובה. נסיבות אלה, שהנאשם נולד לתוכן ולא הייתה לו כל שליטה עליהן, וודאי השפיעו על גיבוש זהותו ודפוסי התנהגותו, ותרמו לאימוץ התנהגות שולית. למרות נסיבות אלה, הנאשם מגלה אחריות לפרנסת משפחתו, ומביע רצון להמשיך ולעבוד לאחר שחרורו ממאסר, ועל כן יש לתת לו פתח תקווה, בדמות חפיפה מסוימת של העונשים שייגזרו עליו בגין כל אחד מהאירועים וכן חפיפה מסוימת של עונש המאסר המותנה שיופעל לעונש שייגזר עליו.

21. בשים לב לעובדה שהעבירות שביצע הנאשם לא בוצעו מתוך מניע כלכלי, וגם לנוכח מצבם הכלכלי של הנאשם ומשפחתו, לא מצאתי לגזור קנס.

22. לנוכח האמור לעיל יש להטיל על הנאשם עונש המצוי בחלקם האמצעי-תחתון של מתחמי העונש ההולם. מצאתי לגזור על הנאשם עונש כולל בגין שני האירועים ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. עשרים חודשי מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 18.10.20.

ב. עונש המאסר המותנה בן שישה חודשים שנגזר על הנאשם ביום 6.11.18 בת"פ 22307-08-18 של בית משפט השלום לנוער בירושלים יופעל כך שארבעה חודשים ממנו יצטברו לעונש שנגזר על הנאשם וחודשיים יחפפו לו.

בסך הכל ירצה הנאשם עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.

ג. שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ד. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירת התפרעות או עבירת מעשה פזיזות ורשלנות.

23. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

24. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשפ"א, 06 אפריל 2021, בנוכחות הצדדים.